

วิธีค่าเฉลี่ยการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบอัญชีในการรับประทานอาหาร และภาวะโภชนาการของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ค่าเฉลี่ยการคำนวณดังนี้.

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมปีที่ 6 มีการศึกษา 2529 ที่ได้รับบริการอาหารกลางวันในโรงเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน 426 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 33,638 คน (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร มนบ.)

ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 จำนวน 480 คน ที่คำนวณได้จากสูตรที่เสนอแนะโดย สุวัฒนา สุวรรณ์technic (2529:84)

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างประชากรโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร แยกออกเป็น 24 เขตการศึกษา จับสลาก (Lottery Method) เลือกโรงเรียนที่เป็นตัวแทนเขตฯ 1 โรงเรียน คั่งแสลงรายชื่อไว้ในภาชนะ ก จากนั้นสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนคั่งกล่าวยัง 2 เพศ เพศละ 10 คน จากหมายเลขอ姓名รายชื่อของนักเรียนที่ซื้นจะเป็นไว้ ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 480 คน เป็นเพศชาย 240 คน และเพศหญิง 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือสำหรับวัดการบอัปติในการรับประทานอาหารของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้วัดการบอัปติในการรับประทานอาหาร เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การบอัปติในการรับประทานอาหารของนักเรียน ลักษณะแบบ
สอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

วิธีสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดย
คำนึงถึงความล่าดับดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 วิชากลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์วิถีชีวิต ในส่วนที่เกี่ยวกับการบอัปติในการรับประทานอาหาร และ
หนังสือแบบเรียน คู่มือการสอน ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสุขวิทยาและปริมาณอาหารที่นักเรียนระดับ
ประถมศึกษาควรรับประทาน จากหนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ศึกษานักเรียนในการรับประทานอาหารของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

4. ศึกษาโครงการสุขภาพพร้อมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัด เช่น โครงการเกษตรเพื่ออาหาร
กลางวัน เป็นต้น

5. สร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายเปิด (Closed-end)
และคำถามปลายเปิด (Opened -end) โดยสร้างและแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน
ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นประถม ปีที่ 6 จำแนกตาม
เพศ ศาสนา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย อายุของหัวหน้าครอบครัวที่อาศัย และการ
ศึกษาของหัวหน้าครอบครัวที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย รายได้ของผู้บังคับบอ
โดยรวม

ประจำทั่วของนักเรียน ค่าอาหารกลางวันที่นักเรียนได้รับจากบ้านหรือโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามความเป็นแบบตรวจส่วนรายการ มีจำนวนข้อทั้งหมด 12 ข้อ

ตอนที่ 2 การบอันดับในการรับประทานอาหารของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามความเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 37 ข้อ โดยแยกเป็นสิ่งที่ควรบอันดับจำนวน 17 ข้อ และสิ่งที่ไม่ควรบอันดับจำนวน 20 ข้อ ขอนเช็คของเนื้อหาในแบบสอบถามเกี่ยวกับการบอันดับในการรับประทานอาหารของนักเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยพิจารณาจากเนื้อหารื่องการรับประทานอาหารของนักเรียน ประถมศึกษาตอนหลักสูตรวิชากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตของหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ในส่วนที่เกี่ยวกับการบอันดับคิดในการรับประทานอาหาร ของนักเรียนเป็นเกณฑ์

ตอนที่ 3 ปริมาณอาหารที่นักเรียนได้รับ ลักษณะแบบสอบถามความเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 15 ข้อ โดยแยกเป็นอาหารหลัก 5 หมู่ที่นักเรียนควรได้รับ 10 ข้อ และอาหารที่ไม่จำเป็น 5 ข้อ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นโดยยึดปริมาณอาหารที่เก็บไว้เรียน อายุระหว่าง 9 ถึง 14 ปี (ดูน้ำหนัก, 2522:306) ควรได้รับพร้อมทั้งปัญหาการรับประทานเป็นเกณฑ์

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ทางด้านสุขศึกษา จำนวน 10 คน พร้อมหังทางด้านโภชนาการจำนวน 10 คน (คู่รายชื่อในภาคผนวก ช) ตรวจสอบรายการและแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อจะได้นำมาแก้ไขให้เหมาะสม

เกณฑ์ของการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

- 6.1 เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษาในสถาบันผลิตครุ และมีวุฒิทางศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป 5 คน
- 6.2 เป็นอาจารย์สอนวิชากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต และมีวุฒิทางการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป 7 คน
- 6.3 เป็นนักวิจัยทางโภชนาการ 5 คน
- 6.4 นักพฤติกรรมศาสตร์ 1 คน
- 6.5 นักวิจัยทางการแพทย์ 2 คน

7. น้ำแบบสอบถามซึ่งบันบrüng แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีที่ 6 ของโรงเรียนมูลนิธิความบริสุทธิ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาบันบrüng แก้ไขในเรื่องความสัมภัยของเนื้อหา การเรียงลำดับค่าความคล่องจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

8. น้ำแบบสอบถามฉบับที่ได้แก้ไขแล้ว ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าโคเอฟฟิเชียล แอดพา (Coefficient Alpha) ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.83

2. เครื่องมือสำรวจวัดภาวะโภชนาการของนักเรียน

ภาวะโภชนาการของนักเรียนที่ทำการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจวัดด้วยวิธีแบบท่ำน้ำหนัก เมสเซอร์เมนท์ (Anthropometric Measurement) ซึ่งองค์การอนามัยโลกใช้เป็นเครื่องมือสำรวจสำรวจภาวะโภชนาการ ประกอบด้วย ส่วนสูง น้ำหนักตัว ความหนาของไขมันใต้ผิวหนังบริเวณไทรเซฟ (Triceps Skin Fold) และเส้นรอบวงของกึ่งกลางต้นแขน (Left Mid Arm Circumference) แล้วคำนวณหาเส้นรอบวงกล้ามเนื้อต้นแขนด้วยสูตร

$$C_1 = C_2 - \pi S \quad (\text{WHO, 1966})$$

เมื่อ C_1 = เส้นรอบวงกล้ามเนื้อต้นแขน

C_2 = เส้นรอบวงของกึ่งกลางต้นแขน

S = ความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง

เครื่องมือที่ใช้วัดภาวะโภชนาการของนักเรียน ประกอบด้วย

1. เครื่องซึ่งแบบสปริง (Spring type) เครื่องหมายการค้า คีเทค-เมดิก (Detecto-medic) ของบริษัทคีเทค ไฮ บรอนชส์ชอร์ เมริกา (Detecto Scale Inc., Brooklyn, New York:USA.) น้ำราวัค เป็นกีโลกรัม

2. เครื่องวัดส่วนสูงแบบคิดกับเครื่องซึ่งแบบความคงมีค เครื่องหมายการค้าคีเทค-เมดิก (Detecto-Medic) ของบริษัทคีเทค ไฮ บรอนชส์ชอร์ อเมริกา (Detecto Scale Inc., Brooklyn, New York, USA.) น้ำราวัค เป็นเซนติเมตร

3. สายวัดแบบ พี.วี.ซี.ไอท ไฟเบอร์ กลาส(PVC Coated Fiber glass) เครื่องหมายการค้าเอสลอน (Eslon) มาตรฐานเป็นเซนติเมตร

4. เครื่องมือวัดความหนาของผิวหนัง (Skin lank Caliper) ของบริษัทเคมบริดจ์ (Cambridge Scientific Industries, Inc., Cambridge Maryland, USA.) มาตรฐานเป็นมิลลิเมตร

วิธีเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บและรวบรวมข้อมูลโดยค่าเนินการดังนี้

1. คิดค่าขอหนังสือจากนักศึกษาลักษณะเดียวกัน จำนวน 24 คน เพื่อขอความร่วมมือ (ภาคพนวก ค)

2. ขอให้สำนักการศึกษากรุงเทพมหานครออกหนังสือ ใบยังผู้อำนวยการเขตของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 24 เชิง เกี่ยวกับการขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เพื่อค่าเนินการคิดค่ากับทางโรงเรียนต่อไป

3. ผู้วิจัยทำกราฟเก็บข้อมูลด้วยคนเอง โดยคิดค่าผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้าสายสัมปทานบุคคลที่ 6 เพื่อนัดหมายวันเวลา และวิธีการที่จะเก็บข้อมูล แล้วผู้วิจัยพร้อมด้วยผู้ช่วยวิจัย รวม 4 คน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี เนื่องจากได้ศึกษาวิธีการและคุณสมบัติเฉพาะของแต่ละเครื่องมือจากคู่มือการใช้เครื่อง และผู้วิจัยได้ช่วยแนะนำเข้าใจสักเจนคงกันแล้ว นำเครื่องมือไปตรวจสอบตัวอย่างประชากรจำนวน 480 คน ซึ่งได้รับค่าตอบกลับคืนมาครบสมบูรณ์ทั้งหมด 480 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100 โดยผู้วิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูลเหล่านี้ ตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2529 ถึง 27 กันยายน 2529 รวม 25 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.) ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการรับประทานอาหารของนักเรียน เมื่อรวมข้อมูลเสร็จแล้วผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำหรับ SPSSPC- Statistical package for the Social Science PC โดยค่าเนินการดังนี้

1.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความตื่นเต้นทางค่าร้อยละ แยกตามเพศ ศาสนา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย อายุหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วย การศึกษาของหัวหน้าครอบครัวที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย รายได้ของผู้บุคคลอง ไร่ประจําเดือนของนักเรียน ค่าอาหารกลางวันที่นักเรียนได้รับจากบ้านหรือโรงเรียน แล้วนำเสนอด้วยการร่างและความเรียง

1.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคในการรับประทานอาหารและปริมาณอาหารที่นักเรียนบริโภค ได้คำนวณการตั้งนี้

1.2.1 หาค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการวัดการบริโภคในการรับประทานอาหารของนักเรียน โดยกำหนดคะแนนข้อที่ควรบันทึกให้คะแนนตั้งนี้

ทำเป็นประจำหรือรับประทานมากกว่าระบุ เท่ากับ 4 คะแนน

ทำบ่อยครั้งหรือรับประทานเท่าที่ระบุ เท่ากับ 3 คะแนน

ทำนานาครั้งหรือรับประทานน้อยกว่าระบุ เท่ากับ 2 คะแนน

ไม่เคยทำเลยหรือไม่รับประทาน เท่ากับ 1 คะแนน

และแบ่งความหมายของค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) ของสิ่งที่ควรบันทึกตาม เกณฑ์ตั้งนี้

3.50-4.00 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2.50-3.49 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับตี

1.50-2.49 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับพอใช้

1.00-1.49 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับไม่คิด ข้อที่ไม่ควรบันทึกให้คะแนนตั้งนี้

ทำเป็นประจำหรือรับประทานมากกว่าระบุ เท่ากับ 1 คะแนน

ทำบ่อยครั้งหรือรับประทานเท่าที่ระบุ เท่ากับ 2 คะแนน

ทำนานาครั้งหรือรับประทานน้อยกว่าระบุ เท่ากับ 3 คะแนน

ไม่เคยเลยหรือไม่รับประทาน เท่ากับ 4 คะแนน

และแบ่งความหมายค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) ของสิ่งที่ไม่ควรบันทึกตาม เกณฑ์ตั้งนี้

3.50-4.00 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2.50-3.49 หมายถึงการบริโภคในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับตี

1.50-2.49 หมายถึงการบอกรับในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับพอใช้

1.00-1.49 หมายถึงการบอกรับในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับไม่คิด

2.) ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะโภชนาการของนักเรียน

ความหนาของไขมันใต้ผิวหนังบริเวณไทรเซฟ(Triceps) และความยาวเส้นรอบวงแขน นำไปคำนวณหาค่าความยาวเส้นรอบวงกล้ามเนื้อแขน

$$\text{จากสูตร } C_1 = C_2 - \pi S$$

เมื่อ C_1 = ความยาวเส้นรอบวงกล้ามเนื้อต้นแขน

C_2 = ความยาวเส้นรอบวงกึ่งกลางต้นแขน

S = ความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง

แล้วนำค่าเฉลี่วัดได้ทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยน้ำหนัก ส่วนสูง ความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง ความยาวเส้นรอบวงแขน และความยาวเส้นรอบวงกล้ามเนื้อแขน ไปเทียบกับค่ามาตรฐานขององค์กรอนามัยโลก (WHO) ชั้นรวมรวมโดยเจลลีฟ (Jelliffe, 1966:230-237)

การแปลความหมายข้อมูลภาวะโภชนาการ ที่ได้จากการวัดส่วนต่างๆ ของร่างกาย

ค่าที่วัดได้อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 91-110 ของมาตรฐาน ภาวะไปรหิน และแคลอร์ปิกติ

ค่าที่วัดได้ร้อยละ 60-90 ของมาตรฐานเป็นโรคขาดไปรหินและแคลอร์รุนแรงปานกลาง

ค่าที่วัดได้น้อยกวาร้อยละ 60 ของมาตรฐาน เป็นโรคขาดไปรหินและแคลอร์รุนแรงมาก (Black and Bistrain, 1976:97-104)

3.) หากความสัมพันธ์ของการบอกรับในการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของนักเรียน โดยทดสอบค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับความมั่นคง สำคัญ .05 สูตร (บรรดอง บรรยาย: 125)

$$\chi^2(df) = \sum \left[\frac{(fo - fe)^2}{fe} \right]$$

fo = ความถี่ที่ได้จากการบอกรับ

fe = ความถี่ความสมมุติฐาน

df = ขั้นแห่งความเป็นอิสระ